

Впрочемъ, опълченцитѣ прѣдпочитаха да имъ се дава въ недѣ-
лята два три пхти вино, нежели всѣки день ракия, което се
и правеше отъ ротнитѣ командири.

Фуражъ въ Габрово имаше достатъчно. Агентитѣ на ком-
панията Когана и пр. бѣха се погрижили за това. Тѣ отдавно
бѣха обиколили околнитѣ села, и благодарение на казацитѣ и
нагайкитѣ, бѣха успѣли да ограбятъ населението, разбира се,
все ужъ по заповѣдъ на висшето началство. Но до гдѣто още
се намираше фуражъ въ околнитѣ села, купуваше се отъ на-
селението, а когато се поубра, започнахме да го получаваме
отъ компанията и то съ невѣроятна цѣна: ока сѣно се купу-
ваше по 15—20 копейки.

Съгласно приказа по дружината отъ 7-и Септемврий, за
командиръ на 1-а рота се назначи поручикъ Шипилевъ, ко-
мута се и прѣдписа да приеме отъ мене ротата. Съ сщия при-
казъ азъ бѣхъ назначенъ завѣдующъ оржжието въ дружината.
Но прѣдъ видъ на това, че поручикъ Шипилевъ не се яви,
на 12-и Септемврий азъ прѣдадохъ ротата на поручикъ Пора-
жецки заедно съ 600 рубли икономии, останали отъ продовол-
ствието на ротата.

Въ пѣрвата половина на мѣсець Септемврий най-послѣ
на Зелено-Дърво докараха нѣколко коля, натоварени като съ
дърва, съ кринковски пушки за прѣвѣоръжение на дружинитѣ.

Въ качеството ми завѣдующъ оржжието въ 3-я дружина,
азъ получихъ заповѣдъ да приема за дружината нужното число
пушки, да имъ направя описъ по № и да ги раздамъ въ ротитѣ.
При това ми се заповѣдваше още, при раздаването на пуш-
китѣ въ ротитѣ да ги прѣгледамъ най-тщателно и то въ при-
сѣтствието на ротнитѣ командири, а пушкитѣ шаспо да прѣ-
дамъ въ Габровския складъ.

Трѣбва ли да казвамъ за радостта на опълченцитѣ, съ
която тѣ бѣха обхванати, когато получиха кринковски пушки.

— Нека сега ни водятъ кждѣто щатъ, казваха опълчен-
цитѣ. Сега нѣма да мислимъ и треперимъ отъ страхъ, че слѣдъ
два три гърмежа щъ останемъ безъ пушки.

Но „сега“, прѣзъ мѣсець Октомврий, и дума не ставаше
за бой и настѣпление. Впрочемъ, това настѣпление не можеше
и да се желае, защото при всичко, че опълченцитѣ се прѣ-
вѣоружиха съ кринковски пушки, но тѣ бѣха положително голи
и боси. Говореше се, наистина, че Славянския благотворителенъ